DEDICATION.

ஸமர்ப்பணம்.

—(:)—

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூபம் காட்டி ஆத்துமநிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரததேவியின் ஸம்பூர்ண ரூபத்தைக்காட்டி, ஸ்வதேசபக்தி யுபதேசம் புரிந்தருளிய குருவின் சரணமலர்களில் இச்சிறு நூலை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியன்.

முகவுரை.

ஒருமையும் யௌவனத்தன்மையும் பெற்று விளங்கும் பாரததேவியின் சரணங்களிலே யான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு சூட்டத்துணிந்தது எனக்குப் பிழை யென்று தோன்றவில்லை. யான் சூட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றன வென்பதை நன்கறிவேன். தேவலோகத்துப் பாரிஜாதமலர்கள் சூடத்தகுதி கொண்ட திருவடிகளுக்கு எனது மணமற்ற முருக்கம்பூக்கள் அணிக்குறைவை விளைக்கு மென்பதையும் நான் தெரிந்துள்ளேன். ஆயினும் உள்ளன்பு மிகுதியால் இச்செய்கையிலே துணிவுகொண்டுவிட்டேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவபிரான் மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்கவில்லையா? அதனையொப்ப, எனது குணமற்ற பூக்களையும் பாரதமாதா கருணையுடன் ஏற்றருளுக!

C. *சுப்பிரமணியபாரதி.*

குறிப்பு:—இந்தப் பாடல்களை பிரசுரிக்குமாறு என்னைத் தூண்டி, இவை வெளிப்படுவதில் மிகுந்த ஆவல்காட்டி உதவிகளியற்றிய மித்திரர்களிடம் மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

ஜனவரி௴ 10௳
1908.
மைலாப்பூர்.

ஓம்.

வந்தே மாதரம்.

தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு.
ராகம் நாதநாமக்கிரியை. தாளம் ஆதி.

பல்லவி

வந்தே மாதர மென்போம்—எங்கள்
மாநிலத் தாயை வணங்குது மென்போம். (வந்தே)

சரணங்கள்.

1. ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்—உயர்
ஜன்ம மித்தேசத்தி லெய்தின ராயின்,
வேதிய ராயினு மொன்றே—அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே. (வந்தே)

2. ஈனப் பறையர்க ளேனும்—அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவ ரன்றோ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ?—பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ? (வந்தே)

3. ஆயிர முண்டிங்கு ஜாதி—எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி? ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர்—தம்முட்
சண்டை செய்தாலும் சகோதர ரன்றோ? (வந்தே)

4. ஒன்றுபட் டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்குந் தாழ்வே

நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்—இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் னமக்கெதுவேண்டும்? (வந்)

5. எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும்—நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலைபொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம். (வந்தே)

6. புல்லடிமைத் தொழில் பேணி—பண்டு
போயின நாட்களுக் கினி மனம் நாணித்
தொல்லை யிகழ்ச்சிகள் தீர—இந்தத்
தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி(வந்தே)

வந்தே மாதரம்.

ராகம்-ஹிந்துஸ்தானி பியாக்—ஆதி தாளம்.

(பல்லவி)

வந்தே - மாதரம் - ஜய.
வந்தே-மாதரம்.

(1) ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய. ஜய ஜய ஜய. (வந்தே)

(2) ஆரிய பூமியில்
நாரிய ரும் நர
சூரிய ரும்சொலும்
வீரிய வாசகம். (வந்தே)

(3) நொந்தே போயினும்
வெந்தே மாயினும்

நந்தே சத்ருர்—உ
வந்தே சொல்வது. (வந்தே)

(4) ஒன்றாய் நின்றினி
வென்றா யினுமுயிர்
சென்றாயினும் வலி
குன்றா தோதுவம். (வந்தே)

நாட்டு வணக்கம்.

ஸ்வதேச வந்தனம்.

காம்போதிராகம் – ஆதிதாளம்.

(1) எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
சிந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
வந்தனை கூறி மனதி லிருத்தி யென்
வாயுற வாழ்த்தேனோ?—இதை
(பல்லவி) வந்தேமாதரம் - வந்தேமாதரம்
என்று வணங்கேனோ ?

(2) இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்றுவளர்த் தரு
ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
யறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
கன்னிய ராகி நிலவினி லாடிக்
களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்

பொன்னுடல் இன்புற நீர்விளை யாடி யில்
போந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ?

(3) மங்கைய ராயவர் இல்லற நன்கு
வளர்த்தது மிந்நாடே—அவர்
தங்க மதலைகள் ஈன்றமு தூட்டித்
தழுவிய திந்நாடே—மக்கள்
துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
சூழ்ந்தது மிந்நாடே—பின்னர்
அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
ஆர்ந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ?

"எங்கள் நாடு"

(பூபாள ராகம்)

மன்னும் இமய மலையெங்கள் மலையே
மாநில மீதது போற்பிறி திலையே
இன்னறு நீர்க்கங்கை யாறெங்கள் யாறே
இங்கிதன் மாண்பிற் கெதிரெது வேறே.
பன்னரு முபநிட நூலெங்கள் நூலே
பார்மிசை யேதொரு நூலிது போலே
பொன்னொளிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே.
போற்றுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே.
மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு,
மாமுனி வோர்பலர் வாழ்ந்தபொன்னாடு,

நாரத கான நலந்திகழ் நாடு
  நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
  புத்தர் பிரா னருள் பொங்கிய நாடு.
பாரத நாடு பழம்பெரு நாடே
  பாடுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே. (2)

இன்னல்வந் துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்
  ஏழைய ராகி யினிமண்ணிற் றுஞ்சோம்
தன்னலம் பேணி யிழிதொழில் புரியோம்
  தாய்த்திரு நாடெனி லினிக்கையை விரியோம்
கன்னலுந் தேனுங் கனியு மின்பாலும்
  கதலியுஞ் செந்நெலு நல்கு மெக்காலும்
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
  ஓதுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே. (3)

புது வருஷம்.

ஆசிரியப்பா.

வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர்,
  வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு,
இன்றெமை வருத்து மின்னல்கள் மாள
  நன்மைவந் தெய்துக, தீதெலாம் நலிக,
அறம் வளர்ந்திடுக, மறமடி வுறுக,
  ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையோ டியற்றுஞ்
சீரிய முயற்சிகள் சிறந்துமிக் கோங்குக
  நந்தேயத்தினர் நாடொறும் உயர்க.
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்.

லாஜபத்ராய்-துதி.

விருத்தம்.

விண்ணகத்தே யிரவிதனை வைத்தாலும்
அதன்கதிர்கள் விரைந்து வந்து
கண்ணகத்தே யொளிதருதல் காண்கிலமோ?
நின்னையவர் கனன்றிந் நாட்டு
மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும்,
யாங்களெலா மறக்கொணாதெம்
எண்ணகத்தே, லாஜபதி, யிடையின்றி
நீ வளர்தற் கென்செய் வாரே? (1)

ஒருமனிதன் றனைப்பற்றிப் பல நாடு
கடத்தியவற் கூறுசெய்தல்
அருமையிலை, எளிதினவர் புரிந்திட்டா
ரென்றிடினும் அந்த மேலோன்
பெருமையைநன் கறிந்தவனைத் தெய்வமென
நெஞ்சினுளே பெட்பிற் பேணி
வருமனித ரெண்ணற்றார் இவரையெலாம்
ஓட்டியெவர் வாழ்வதிங்கே? (2)

பேரன்பு செய்தாரில் யாவரே
பெருந்துயரம் பிழைத்து நின்றார்?
ஆரன்பு நாரணன்பா லிரணியன்சேய்
செய்ததனா லவனுக் குற்ற
கோரங்கள் சொலத்தருமோ? பாரத நாட்
டிற் பக்தி குலவி வாழும்
வீரங்கொள் மனமுடையார் கொடுந்துயரம்
பலவடைதல் வியத்தற் கொன்றே? (3)

7

பூபேந்திரவிஜயம்.

விருத்தம்.

---

(1) பாபேந்திரியஞ் செறுத்த எங்கள் விவேகாநந்தப்
பரமன் ஞான
ரூபேந்திரன் றனக்குப் பின்வந்தோன் விண்ணவர்க
ளுலகை யாள்புர
தூபேந்திரன் கோப மூறினு மதற் கஞ்சியறந்
தவிர்கிலா தான்
பூபேந்திரப் பெயரோன் பாரத நாட்டிற் கடிமை
பூண்டு வாழ்வோன்—

(2) வீழ்த்தல் பெறத் தருமமெலாம், மறமனைத்துங்
கிளைத்து வர மேலோர் தம்மை
தாழ்த்ததமர் முன்னோங்க நிலைபுரண்டு பாதகமே
ததும்பி நிற்கும்
பாழ்த்த கலியுகஞ் சென்று மற்றொருகம்
அருகில்வரும் பான்மை தோன்றக்
காழ்த்தமன வீரமுடன் யுகாந்தரத்தி னிலையினிது
காட்டி நின்றான்—

(3) மண்ணாளு மன்னரவன் றனைச்சிறைசெய் திட்டாலு
மாந்தரெல்லாங்
கண்ணாகக் கருதியவன் புகழோதி வாழ்த்திமனங்
களிக்கின்றாரால்
எண்ணாது நற்பொருளைத் தீதென்பார் சிலருலகி
லிருப்ப ரன்றே?
விண்ணாரும் பரிதியொளி வெறுத்தொருபுள்
இருணனிது விரும்பல் போன்றே.

(4) இன்னாது பிறர்க்கெண்ணான் பாரதநாட்டிற் கிரங்கி
யிதயம் நைவான்
ஒன்றேரன் றொருவமிலான் உலகனைத்தும் போற்றுயி
றுணர்ந்த ஞானி | ரோன்
அன்னவனைச் சிறைப்படுத்தார் மேலோர்தம்
பெருமையெது மறிகிலாதார்;
முன்னாளிற் றுன்பின்றி யின்பம்வரா தெனப்பெரியார்
மொழிந்தா ரன்றே?

கிளிக் கண்ணிகள்.

நடிப்புச் சுதேசிகள்.

(பழித்தறி வுறுத்தல்.)

(1) நெஞ்சி லுரமு மின்றி
நேர்மைத் திறமு மின்றி
வஞ்சனை சொல்வாரடீ—கிளியே
வாய்ச்சொல்லில் வீரரடீ.

(2) கூட்டத்திற் கூடிநின்று
கூவிப் பிதற்றலன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரடீ—கிளியே
நாளில் மறப்பாரடீ.

(3) சொந்த அரசும்புவிச்
சுகங்களு மாண்புகளும்
அந்தகர்க் குண்டாகுமோ?—கிளியே
அலிகளுக் கின்பமுண்டோ?

(4) கண்க ளிரண்டிருந்தும்
காணுந் திறமையற்ற

பெண்களின் கூட்டமடீ—கிளியே
பேசிப்பயனென்னடீ.

(5) யந்திர சாலையென்பர்
எங்கள் துணிகளென்பர்
மந்திரத் தாலே யெங்கும்—கிளியே
மாங்கனி வீழ்வதுண்டோ?

(6) உப்பென்றும் சீனியென்றும்
உள்நாட்டுச் சேலையென்றும்
செப்பித் திரிவாரடீ—கிளியே
செய்வ தறியாரடீ.

(7) தேவியர் மானமென்றும்
தெய்வத்தின் பக்தியென்றும்
நாவினாற் சொல்வதல்லால்—கிளியே
நம்புத லற்றாரடீ.

(8) மாதரைக் கற்பழித்து
வன்கண்மை பிறர்செய்யப்
பேதைகள் போலுயிரைக்—கிளியே
பேணி யிருந்தாரடீ.

(9) தேவி கோயிலிற்சென்று
தீமை பிறர்கள்செய்ய
ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக்—கிளியே
அஞ்சிக் கிடந்தாரடீ.

(10) அச்சமும் பேடிமையும்
அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரடீ—கிளியே
ஊமைச்சனங்களடீ.

(11) ஊக்கமும் உள்வலியும்
உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மாக்களுக் கோர்கணமும்—கிளியே
வாழத் தகுதியுண்டோ?

(12) மானஞ் சிறிதென்றெண்ணி
வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந்தனில்—கிளியே
இருக்க நிலைமையுண்டோ?

(13) சிந்தையிற் கள் விரும்பி
சிவசிவ வென்பதுபோல்
வந்தேமாதர மென்பார்—கிளியே
மனதி லதனைக் கொள்ளார்.

(14) பழமை பழமையென்று
பாவனை பேசலன்றிப்
பழமை யிருந்தநிலை—கிளியே
பாமர ரேதறிவார்?

(15) நாட்டி லவமதிப்பும்
நாணின்றி யிழிசெல்வத்
தேட்டில் விருப்புங்கொண்டே—கிளியே
சிறுமை யடைவாரடீ.

(16) சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சிந்தை யிரங்காரடீ—கிளியே
செம்மை மறந்தாரடீ.

(17) பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
பாரதர் புழுக்கள்போல்

துஞ்சத் தம் கண்ணாற்கண்டும்—கிளியே
சோம்பிக் கிடப்பாரடீ.

(18) தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்
தடுக்க முயற்சி யுறார்
வாயைத் திறந்து சும்மா—கிளியே
வந்தே மாதர மென்பார்.

லாஜ்பத்ராய் பிரலாபம்.

கண்ணிகள்.

(1) நாடிழந்து மக்களையு நல்லாளை யும்பிரிந்து
வீடிழந்திங் குற்றேன் விதியினையென் சொல்கேனே

(2) வேதமுனி போன்றோர் விருத்தரா மெந்தையிரு
பாதமலர் கண்டு பரவப் பெறுவேனோ?

(3) ஆசைக் குமர னருச்சுனனைப் போல்வான்றன்
மாசற்ற சோதி வதனமினிக் காண்பேனோ? [ந்தால்

(4) அன்றிலைப்போன் றென்னை யரைக்கணமே னும்பிரி
குன்றிமனஞ் சோர்வாளிக் கோலம் பொறுப்பா
[னோ ?

(5) வீடு முறவும் வெறுத்தாலு மென்னருமை
நாடு பிரிந்த நலிவினுக்கென் செய்கேனே ?

(6) ஆதிமறை தோன்றியநல் லாரியநா டெந்நாளும்
நீதிமறை வின்றி நிலைத்த திருநாடு;

(7) சிந்துவெனுந் தெய்வத் திருந்தியு மற்றதிற்சேர்
ஐந்துமணி யாறும் அளிக்கும் புன்னாடு

(8) ஐம்புலனை வென்ற அறவோர்க்கு மாற்றலர்தம் [டு
வெம்புலனை வென்ற எண்ணில் வீரருக்குந் தாய்நா

(9) நல்லறத்தை நாட்டிடற் றரும்பெருமான் கௌரவராம்
புல்லரைச் செற்றழித்த புனிதப் பெருநாடு;

(10) கன்னனாந் திண்டோட் களவீரன் பார்த்தனொரு
வின்னனை யெனைக்கேட்ட மேன்மைத் திருநாடு

(11) கன்னனிருந்த கருணைநிலம் தர்மனெனு
மன்னனறங்கள் வளர்த்த புகழ்நாடு.

(12) ஆரியர்தந் தர்மநிலை யாதரிப்பான் வீட்டுமனோர்
நாரியர்தங் காதல் துறந்திருந்த நன்னாடு.

(13) வீமன் வளர்த்த விறனாடு வில்லசுவத்
தாமனிருந்து சமர்புரிந்த வீரநிலம்.

(14) சிக்கரெனு மெங்கள் விறற் சிங்கங்கள் வாழ்தருநல்
லாக்கமுயர் குன்ற மடர்ந்திருக்கும் பொன்னாடு.

(15) ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைதந்து
சீரியர் மெய்ஞ் ஞான தயானந்தர் திருநாடு.

(16) என்னருமைப்பாஞ்சாலமென்றேனும்காண்பேனோ?
பன்னரிய துன்பம் படர்ந்திங்கே மாய்வேனோ?

(17) ஏதெல்லாம் பாரதத்தே இந்நாள் நடப்பனவோ?
ஏதெல்லாம் யானறியா தென்மனிதர் பட்டனரோ?

(18) என்னை நினைந்து மிரங்குவரோ? அல்லாது
பின்னைத் துயர்களிலென் பேரு மறந்திட்டாரோ?

(19) தொண்டுபட்டு வாடுமென்றன் தூய பெருநாட்டிற்
கொண்டுவிட்டங் கென்னையுடன் கொன்றாலு மின்
[புறுவேன்

(20) எத்தனைதன் மங்கள் இருட்சிறையி லிட்டாலும்
தத்துபுனற் பாஞ்சாலந் தன்னில்வைத்தால்
[வாடுகிலேன்

என்மகன்.

([illegible] ஸ்ரீ முத்துகுமாரப்பிள்ளை இயற்றியது)

(அவரது அநுமதியின் பேரில் பிரசுரிக்கப்பட்டது)

(பாரத மாதா சொல்லுதல்)

கண்ணிகள்.

(1) சந்தோஷம்! இன்றேனுந் தன்னுரிமைவேண்டினையே
வந்தேமா தரத்தினையே வழுத்துவா யென்மகனே!

(2) என்றாயே! யென்றாயே!! யென்றழுதென் சந்நிதிமுன்
நின்றாயென் னற்றவத்தை னேர்ந்ததன்றோ என்மக
னே.

(3) என்மேற் குறைகூறி யின்றுபயனில்லை யென்றாய்
உன்மேற் குறையிருப்ப நோக்கிலையே என்மகனே

(4) நான்பெற்ற பிள்ளையொன்றை நாலுகூறாயொருவன்
தான்பிரிக்க நீயுமேன் சம்மதித்தா யென்மகனே!

(5). நாலைநா லாறாக்கி நான்கு சகஸ்திரமாய்
மேலுங்கீ ழான விளைக்கழுவ தார்மகனே!

(6) பாஷையொன்றே சாதியதிற் பத்தாயிரங்கோடி
நீசர்செய்த வஞ்சனையை நினைத்தழுவாயென்மகனே!

(7) ஒருசாதி யாமதினு முட்பிரிவோ ராயிரமாம்
தரிசைவெட்டா தென்னிடம்நீ தானியங்கேட்டாய்
மகனே

(8) எம்மதமு மென்பதிக்கேயெத்தனையேரிட்டழைத்தும்
சம்மதித்தோம் நீபிரிந்து சண்டையிட்டதேன்மகனே

(9) கோடிபிரி வாகிக்குலைந்துபோய் நீங்களிந்த
நாடு நினைக்கெடுத்தால் நான்பழியோ என்மகனே

(10) அப்பாஜப் பானியரை யனுசரித்தா னுமினித்
தப்பான சாதிமதந் தள்ளியொன்று சேர்மகனே

(11) சாதிக்கு ளுட்பிரிவு தானனந்த முண்டதனை
மோதிக் களையும்வகை முதலிலறி யென்மகனே!

(12) பாஷைகளை யொன்றாக்கப் பார்த்துக் கிளைகளையும்
நேசப் படுத்திடப்பின் நீ நினைப்பா யென்மகனே!

(13) உள்ளபடி நீவிரொத்தா லுடைமை திருடவந்த
கள்ளர் நடுங்கிக் கலங்குவா ரென்மகனே.

(14) எல்லாம் பிரம மய மென்பதுவே முத்தியென்றால்
அல்லா கிறிஸ்து அரியாரு ரென்மகனே?

(15) ஆவினிறம் வேறும் அதன்பாலொரு நிறம்போல்
தேவனென்றே, பன்னாமம் செப்புவார் என்மகனே

(16) பன்னாமமிட்ட பணிகளெலாம் பொன்னே போல்
எந்நாமஞ் சூட்டினு மவ் வீசனுக்காம் என்மகனே.

(17) ஆடையுரு வேறும், அதன்மூலம் பஞ்சேபோல்
பாடு பல நாமம் பரமனையே என் மகனே

(18) மண்டு பசிதீர வகைவகையா யுண்டிடல்போல்
அண்டர்பிரான் சேவைக் கநேகவழி யென்மகனே

(19) ஒத்தே பலநதியும் ஓர்கடலைச் சேர்வதுபோல்
எத்தேவர் வந்தனையும் ஈசனுக்காம் என்மகனே.

(20) அன்னையாள் தாதை அமலன் மக்கள் நீரவருக்
கென்ன பெயரிட்டாலு மின்பமதே என்மகனே.

(21) ஐயையோ எம்மதமு மந்நியமோ ஈசனுக்கு ?
வையகத் தோரேன் பிரிந்து வம்புறுவ தென்மகனே?

(22) வீணாமதபேத வேற்றுமையினாற் பிரிந்து
நீணாளுரிமைதுன்றி நீயலைந்தா யென்மகனே.

(23) இந்த விதந் தெய்வநிலையி தறியாதும் பிரிவால்
வந்தவினை சொல்லவெனில் வாய்கூசும் என்மகனே.

(24) ஐயோ பிரிவா லருமைத் தொழிலிழந்து
கையேந்தும் பிச்சை கருதுகின்றா யென்மகனே.

(25) இத்தருணமேனு மிழந்ததொழில் கொள்ளாயேல்
நித்தந் தரித்திரனாய் நீயுழல்வா யென்மகனே.

(26) எல்லாரும் பிச்சைபுகினி யாரிடுவார் நீங்களென்ன
கல்லா மரமா கருத்திலையா என்மகனே ?

(27) ஒத்திருந்தா லெத்தனை பேருன்னடிமை வேலைசெய் [வார்
இத்தை மறந்தே யன்றோ யேங்குகின்றா யென்மகனே

(28) எந்தொழிலுஞ் செய்வீ ரெவர்க்குமாளாய்ப்புகுவார்
அத்தனையும் பொன்றேடற் காகவன்றோ யென்ம [கனே.

(29) கற்றவரே யெத்தனைபோ கைத்தொழில் பாழாய்க் [கிடக்க
விற்றவரைப் போலடிமை வேலைசெய்வதேன்மகனே

(30) படித்த முதல்வரெல்லாம் பாழடிமையாய்ப்போனால்
விடுத்ததொழில்சீர்தூக்க வேறெவருண்டென்மகனே

(31) கடல்போற் றொழி லிருக்கக் கற்றறிந்தோர் விட்டு [விட்டே
உடல்விற்றடிமை யுற்றுய்வதெவ்வாறென்மகனே

(32) வித்தை கற்றோர் தம்முடலை விற்றடிமை யாய்ப் [போனால்
எத்தொழிலை மற்றோரியற்ற முயல்வார் மகனே.

(33) அந்நியனுக் காளடிமை யானவனைத் தான் கொண்ட
பண்ணிமதிப்பாளோ படித்தவனென் றென்மகனே ?

(34) என்னபடிப் பென்ன பட்டமென்ன பணந் தேடி
[விட்டார்
தன்னை விற்று வாழ்வதிலும் சாதல் நலமென்மகனே.

(35) கோடியான வாய்ப் பொருளைக் கூட்டித் தொழிலிருக்க
ஓடியலைந்தாளா யுழைக்கின்றா யென்மகனே.

(36) கற்றவரே மற்றவரைக் கைத்தொழிலுக் காளாக்கிக்
கொற்றவராய் நின்றாற் குவியும்நிதி என்மகனே.

(37) தேடரிய வித்தை அயல்நிலைகளிற் கற்றுவந்தும்
கோடரிக்காம் பன்ன குலம் படைத்தி ரென்மகனே.

(38) ஆலறிந்து நீதான் நகத்திற் பிணித்துழவர்
கோலறை கொண் டோடுகின்ற கோவாறு யென்ம
[கனே.

(39) ஒன்றை யொன்று தின்றே யொழிந்துங் கிருமி யொ
[த்தாய்
அன்றி நீர் கற்ற அறிவெங்கே என்மகனே ?

(40) காட்டிற் றிரியினத்தைக் கண்ணிபுனை சிக்கவைக்கும்
கூட்டிற்ற காடைக் குணம்படைத்தா யென்மகனே.

(41) மேனீண்ட வித்தைகற்று விட்டொருவர் தொண்
[டாகித்
தானீன்றகுட்டியுணுஞ் சர்ப்பமொத்தாயென்மகனே.

(42) வித்தை கற்றோ ரென் சொல் விரும்பித் திரும்புவரேல்
எத்தொழிற்குஞ் சாதனங்க ளீவனு னென் மகனே.

(43) என்னிடத்தி லில்லா இயற்கைப் பொருளெவர்கள்
தன்னிடத்தி லுண்டதனைச் சாற்றுவா யென்மகனே

ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரதவாஸிக்கு ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவது.

———(:)———

(நந்தனார் சரித்திரத்திலுள்ள "மாடு தின்னும் புலையா—உனக்கு மார்கழித் திருநாளா ?" என்ற பாட்டின் வர்ணமெட்டு.)

(1) தொண்டு செய்யுமடிமை—உனக்குச்
சுதந்திர நினைவோடா
பண்டு கண்டதுண்டோ— அதற்குப்
பாத்திரமாவாயோ ? (தொண்டு)

(2) ஜாதிச் சண்டை போச்சோ ?—உங்கள்
சமயச்சண்டை போச்சோ ?
நீதி சொல்லவந்தாய்—கண்முன்
நிற்கொணாது போடா. (தொண்டு)

(3) அச்ச நீங்கினையோ ?—அடிமை !
ஆண்மை தாங்கினையோ ?
பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும்—ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ ? (தொண்டு)

(4) கப்பலேறுவாயோ ? அடிமை !
கடலைத்தாண்டுவாயோ ?
குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே—அடிமை !
கொற்றத் தவிசுமுண்டோ ? (தொண்டு)

(5) ஒற்றுமை பயின்றாயோ—அடிமை !
உடம்பில் வலிமையுண்டோ ?
வெற்றுரை பேசாதே—அடிமை !
வீரிய மறிவாயோ ? (தொண்டு)

2

(6) சேர்ந்து வாழுவீரோ?—உங்கள்
சிறுமைக் குணங்கள் போச்சோ?
சோர்ந்து வீழ்தல் போச்சோ?—உங்கள்
சோம்பரைத் துடைத்தீரோ? (தொண்டு)

(7) வெள்ளை நிறத்தைக்கண்டால்—பதறி
வெருவலை யொழித்தாயோ?
உள்ளது சொல்வேன் கேள்—சுதந்திரம்
உனக்கில்லை மறந்திடடா. (தொண்டு)

(8) நாடு காப்பதற்கே—உனக்கு
ஞானஞ்சிறிது முண்டோ?
வீடு காக்கப்போடா—அடிமை
வேலை செய்யப்போடா (தொண்டு)

(9) சேனை நடத்துவாயோ?—தொழும்புகள்
செய்திட விரும்பாயோ?
ஈனமான தொழிலே—உங்களுக்
கிசைவதாகும் போடா. (தொண்டு)

மாயையைப் பழித்தல்.

காம்போதி - ராகம் - ஆதிதாளம்.

——(-)——

(1) உண்மை யறிந்தவ ருன்னைக் கணிப்பாரோ
மாயையே:—மனத்
திண்மை யுள்ளாரைநீ செய்வது மொன்றுண்டோ—
மாயையே

(2) எத்தனை கோடி படைகொண்டு வந்தாலும்
மாயையே—நீ
சித்தத் தெளிவெனுந் தீயின்முன் னிற்பாயோ
மாயையே—

(3) என்னைக் கெடுப்பதற் கெண்ணமுற்றாய் கெட்ட
மாயையே—நான்
உன்னைக் கெடுப்ப தறுதியென் றேயுணர்
மாயையே.

(4) சாகத் துணியிற் சமுத்திர முழமட்டு
மாயையே—இந்தத்—
தேகம் பொய் யென்றுணர் தீரரை யென்செய்வாய்
மாயையே.

(5) இருமை யறிந்தபின் எங்கிருப் பாயற்ப
மாயையே—தெளிந்
தொருமை கண்டார் முன்னே யோடாது நிற்பையோ—
மாயையே.

(6) நீதரு மின்பத்தைத் தேனென்று கொள்வேனோ
மாயையே—சிங்கம்.
நாய்தரக் கொள்ளுமோ நல்லர சாட்சியை
மாயையே.—

(7) என்னிச்சை கொண்டுனை யெற்றி விட வல்லேன்
மாயையே— இனி
உன்னிச்சை கொண்டெனக் கொன்றும் வராது காண்
மாயையே.

(8) யார்க்கும் குடியல்லேன் யானென்ப தோர்ந்தனன்
மாயையே—உன்றன்
போர்க்கஞ்சு வேனோ பொடியாக்குவே னுன்னை
மாயையே.

ஆரியதரிசனம்—ஓர் கனவு.

—(:)—

ஸ்ரீ ராகம்—ஆதி தாளம்.

கனவென்ன கனவே—என்றன்
கண்துயி லாது நனவினிலே யுற்ற (கனவென்ன)

(1) கானகங் கண்டேன்—அடர்
கானகங் கண்டேன்—உச்சி
வானகத் தேவட்ட மதியொளி கண்டேன்
(கனவென்ன)

(2) பொற்றிருக் குன்றம்—அங்கோர்
பொற்றிருக் குன்றம்—அதைச்
சுற்றி யிருக்கும் சுனைகளும் பொய்கையும் (கன)

புத்ததரிசனம்

—(-)—

(3) குன்றத்தின் மீதே—அந்தக்
குன்றத்தின் மீதே—தனி
நின்றதோ ராலநெடுமரங் கண்டேன் (கன)

(4) பொன்மரத் தின்கீழ்—அங்கப்
பொன்மரத் தின்கீழ்—வெறுஞ்
சின்மய மானதோர் தேவ னிருந்தனன். (கன)

(5) புத்த பகவன்—எங்கள்
புத்த பகவன்—அவன்
சுத்த மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்முகங் கண்டேன். (கன)

(6) காந்தியைப் பார்த்தேன்—அவன்
காந்தியைப் பார்த்தேன்—உடப
சாந்தியில் மூழ்கித் ததும்பிக் குளித்தனன். (கன)

(7) ஈதாகல் விந்தை!—என்னே!
ஈதாகல் விந்தை—புத்தன்
சோதி மறைந்திருள் துன்னிடக் கண்டனன். (கன)

(8) பாய்ந்ததங் கொளியே—பின்னும்
பாய்ந்ததங் கொளியே—இருள்
தேய்ந்த தென்மேனி மிளிர்ந்திடக் கண்டேன். (கன)

கிருஷ்ணார்ஜுன தரிசனம்.

—(.·.)—

(9) குன்றத்தின் மீதே—அந்தக்
குன்றத்தின் மீதே—தனி
நின்ற பொற்றேரும் பரிகளும் கண்டேன். (கன)

(10) தேரின் முன் பாகன்—மணித்
தேரின் முன் பாகன்—அவன்
சிரினைக் கண்டு திகைத்தாநின் றேனிந்தக். (கன)

(11) ஓமென்ற மொழியும்—அவன்
ஓமென்ற மொழியும்—நீலக்
காமன்ற னுருவுமவ் வீமன்றன் திறனும்

(12) அருள் பொங்கும் விழியும்—தெய்வ
அருள் பொங்கும் விழியும்—காணில்
இருள் பொங்கு நெஞ்சினர் வெருள் பொங்குந் திகிரி
[யும்

(13) கண்ணனைக் கண்டேன்—எங்கள்
கண்ணனைக் கண்டேன்—மணி
வண்ணனை ஞான மலையினைக் கண்டேன். (கண)

(14) சேனைகள் தோன்றும்—வெள்ளச்
சேனைகள் தோன்றும்—பரி
யானையுந் தேரும் அளவில தோன்றும்— (கண)

(15) கண்ணனற் றேரில்—நீலக்
கண்ணனற் றேரில்—மிக
எண்ணயர்ந் தானொ ரிளைஞனைக் கண்டேன்— (கண)

(16) விசையன் கொலிவனே—விறல்
விசையன் கொலிவனே—நனி
இசையு நன் கிசையுமிங் கிவனுக் கந்நாமம். (விசை)

(17) வீரிய வடிவம்! —என்ன
வீரிய வடிவம்! —இந்த
ஆரிய னெஞ்ச மயர்ந்ததென் விந்தை! (விசை)

(18) பெற்ற தென் பேறே—செவி
பெற்ற தென் பேறே—அந்தக்
கொற்றவன் சொற்கள் செவியுறக் கொண்டேன் (கண)

(19) "வெற்றியை வேண்டேன்—ஐய
வெற்றியை வேண்டேன்—உயிர்
அற்றிடு மேனு மவர்தமைத் தீண்டேன்— (பெற்றி)

(20) சுற்றங் கொல்வேனோ—என்றன்
சுற்றங் கொல்வேனோ?—கிளை
அற்ற பின் செய்யு மரசுமொ ரரசோ?— (பெற்றி)

(21) மிஞ்சிய அருளால்—மித
மிஞ்சிய அருளால்—அந்த
வெஞ்சிலை வீரன் பலசொல் விரித்தான். (கண)

(22) இம்மொழி கேட்டான்—கண்ணன்
இம்மொழி கேட்டான்—ஐயன்
செம்மலர் வதனத்திற் சிறுநகை பூத்தான்— (கண)

(23) வில்வினை யெடடா—கையில்
வில்வினை யெடடா—அந்தப்
புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்தி செய் திடடா—(வில்)

(24) வாடி நில்லாதே—மனம்
வாடி நில்லாதே—வெறும்
பேடியர் ஞானப் பிதற்றல் சொல்லாதே—(வில்வினை)

(25) ஒன்றுள துண்மை—என்றும்
ஒன்றுள துண்மை—அதைக்
கொன்றி டொணாது குறைத்த லொணாது—
(வில்வினை)

(26) துன்பமு மில்லை—கொடுந்
துன்பமு மில்லை—அதில்
இன்பமுமில்லை பிறப்பிறப்பில்லை (வில்வினை)

(27) படைகளுந் தீண்டா—அதைப்
படைகளுந் தீண்டா—அனல்
சுடவொணாது புனல் நனையாது (வில்வினை)

(28) செய்தலுன் கடனே—அறஞ்
செய்தலுன் கடனே—அதில்
எய்துறும் விளைவினி லெண்ணம் வைக்காதே—(வில்)

(கிருஷ்ணார்ஜுன தரிசனம் முற்றிற்று.)

சுதந்திரப் பெருமை.

——(-)——

('தில்லை வெளியிலே கலந்துவிட்டாலவர்
திரும்பியும் வருவாரோ?''
என்னும் வர்ணமெட்டு.)

(1) வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ?—என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற் காசைகொண் டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ? (வீரசுதந்திரம்)

(2) புகழுநல் லறமுமே யன்றி யெல்லாம் வெறும்
பொய்யென்று கண்டாரேல்—அவர்
இகழுறு மீனத்தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற்
கிச்சையுற் றிருப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)

(3) பிறந்தவர் யாவரு மிறப்ப துறுதியெனும்
பெற்றியை யறிந்தாரேல்—மானம்
துறந்தற மறந்தும்பின் னுயிர்கொண்டு வாழ்வது
சுகமென்று மதிப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)

(4) மானுட ஜன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும்
வாய்மையை யுணர்ந்தாரேல்—அவர்
ஊனுடல் தீயினு முண்மை நிலைதவற
உடன்படி மாறுவரோ? (வீரசுதந்திரம்)

(5) விண்ணி லிரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும் போய்
மின் மினி கொள்வாரோ?
கண்ணிலு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ? (வீரசுதந்திரம்)

(6) மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ?

கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினுற்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ ?   (வீரசுதந்திரம்)

(7) வந்தே மாதர மென்று வணங்கியபின்
மாயத்தை வணங்குவரோ ?
வந்தே மாதர மொன்றே தாரக
மென்பதை மறப்பாரோ ?   (வீரசுதந்திரம்)

தாதாபாய் நவுரோஜி.

——:—:——

கவிகள்.

(1) முன்னாளி லிராமபிரான் கோதமனா தியபுதல்வர்
[முறையினின்று
பன்னாடு முடிவணங்கத் தலைமைநிறுத்
[தியவெமது பரதகண்ட
மின்னாளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப் பிறரெள்ள
[வீழ்ந்தகாலை
யன்னானைத் துயர்தவிர்ப்பான் முயல்வர்சில மக்க
[ளவ ரடிகள் சூழ்வாம்.

(2) அவ்வறிஞ ரனைவோர்க்கு முதல்வனா மைந்தன்ற
[னன்னை கண்ணீ
ரெவ்வகையி னுந்துடைப்பே னின்றேலென்
[னுயிர்துடைப்பே னென்னப் போந்தி
யௌவனநாள் முதற்கொண்டா வெண்பதின்மேல்
[வயதுற்ற வின்றுகாறும்
செவ்வியுறத் தனதுடலம் பொருளாவி யானுழைப்
[புத் தீர்தலில்லான்.

(3) கல்வியைப்போ லறிவுமறி வினைப்போலக் கருணை
[யுமக் கருணைபோலப்
பல்விதவூக் கங்கள்செயுந் திறனுமொரு நிகரின்றிப்
படைத்த வீரன்
வில்விறலாற் போர்செய்தல் பயனிலதா மெனவதனை
[வெறுத்தே யுண்மைச்
சொல்விறலாற் போர்செய்வோன் பிறர்க்கன்றித்
[தனக்குழையாத் துறவியாவான்

(4) * மாதாவாய் விட்டலற வனைச்சிறிது மதியாதே
[வாணாள் போக்குந்
தீதாவார் வரினுமவர்க் கினியசொலி நன்குணர்த்
[துஞ் செவ்வியாளன்
வேதாவா யினுமவனுக் கஞ்சாமே யுண்மைநெறி
[விரிப்போனெங்கள்
தாதாவாய் விளங்குறுநற் றாதாபாய் நவுரோஜி
[சரணம் வாழ்க!

(5) எண்பஃ தாண் டிருந்தவவ னினிப்பல்லாண் டிருந்
[தெம்மை யினிதுகாக்க!
பண்பல்ல நமக்கிழைப்போ ரறிவுதிருந் துக!
[வெமது பரதநாட்டிற்
பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் நவுரோஜி போற்புதல்
[வர் பிறந்து வாழ்க!
விண்புல்லு மீன்களென வவனன்னோ ரெவ்வயினு
[மிகுக மன்னோ.

———

மேத்தா திலகருக்குச் சொல்வது.

யகட்சித் தலைவரை நோக்கி நிதானக்கட்சியார் சொல்லுதல்.)

[சிதம்பர தவியாகிய முக்தியிலே நந்தனார் அடங் தாகம் கொண்டிருந்தார். அது அவரை அடிமைகொ டிருந்த "ஆண்டை" க்குமனமில்லை. அவன் நந்தனாரைப் வித இம்சைகளுக்கு உட்படுத்தினான். அதுவுமன்றிச் ரியிலிருந்த நிதானப்பறையர்கள் பலர் நந்தனார் சிதம் த்தைப்பற்றி நினைக்கலாகாதென்று போதனை செய்தார் அந்த நிதானஸ்தர்களிலே ஒருவன் பாடியபாட்டின் த்தையும் வர்ணமெட்டையும் தழுவிப்பின்வரும் டல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.]

"ஓய், நந்தனாரே நம்ம ஜாதிக்கடுக்குமோ?
நியாயந் தானோ நீர்சொல்லும்,

என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

ஓய், திலகரே நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ?
செய்வது சரியோ, சொல்லும்.

கண்ணிகள்.

முன்னறியாப் புது வழக்கம்—நீர்
மூட்டி விட்ட இந்தப் பழக்கம்—இப்போ
தெங்கணும் மிது முழக்கம்—மிக
இம்சை செய்யுமிந்த ஒழுக்கம். (ஓய், திலகரே)

சுதந்திர மென்கிற பேச்சு—எங்கள்
தொழும்புக ளெல்லாம் வீணாய்ப் போச்சு—இது
மதம்பிடித் ததுபோ லாச்சு—எங்கள்
மனிதர்க்கெல்லாம் வந்த தேச்சு. (ஓய், திலகரே)

(3) வெள்ளை நிறத்தவர்க்கே ராஜ்யம்—அன்றி
வேறெவ ருக்குமது தியாஜ்யம்—சிறு
பிள்ளைக ளுக்கே யுபதேசம்—நீர்
பேசி வைத்ததெல்லா மோசம். (ஓய், திலகரே)

மாஜினி என்ற இத்தாலிதேசத்து தேசாபிமானி தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட "யௌவன இத்தாலி" என்ற சங்கத்திலே செய்துகொண்ட பிரதிக்கினை.

---

(1) பேரருட் கடவுள் திருவடியாணை,
பிறப்பளித் தெமையெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம் என்னரு நாட்டின்
தவப்பெய ரதன் மிசை யாணை
பாரவெந் துயர்கள் தாய்த் திரு நாட்டின்
பணிக்கெனப் பல்விதத் துழன்ற
வீரர், நந்நாடு வாழ்கென வீழ்ந்த
விழுமியோர் திருப்பெயராணை.

(2) ஈசனிங் கெனக்கு மென்னுடன் பிறந்தோர்
யாவர்க்கு மியற்கையி னளித்த
தேசமின் புறுவான் எனக்கவன் பணித்த
சிறுப ரறங்களி னாணை.
மாசறு மென்னற் றாயினைப் பயந்தென்
வழிக்கெலாம் உறையுளாம் நாட்டின்
ஆசையிங் கெவர்க்கு மியற்கையா மன்றோ?
அத்தகை யன்பின்மீ தாணை.

தீயன புரிதல், முறைதவி ருடைமை,
செம்மைதீர் அரசியல், அநீதி
ஆயவற் றெண்ணெஞ் சியற்கையி னெய்தும்
அரும்பகை யதன் மிசை யாணை.
தேயமொன் றற்றேன், நறுகுடிக் குரிய
வுரிமைகள் சிறிதெனு மில்லேன்,
தூய சீ ருடைத்தாம் சுதந்திரத் தவசம்
துளங்கிலா நாட்டிடைப் பிறந்தேன்.
மற்றை நாட்டவர் முன் னின்றிடும் போழ்து
மண்டிடுமென் வெட்கத் திறனை.
முற்றிய வீடு பெறற்கெனப் படைப்பும்
றச் செயல் முடித்திட வலிமை
அற்றதா மறுகும் என்னுயிர்க் கதனி
லார்ந்தபே ராவலித் திறனை.
நற்றவம் புரியப் பிறந்ததா யினுமிந்
நலனறு மடிமையின் குறைத்தால்
வலியிழந் திருக்கு மென்னுயிர்க் கதன் கண்
வளர்ந்திடும் ஆசையீ தாணை!
மலிவுறு சிறப்பின் எம்முடை முன்னோர்
மாண்பதன் நினைவின்மீ தாணை!
மெலிவுட னிந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
வீழ்ச்சியி னுணர்ச்சியீ தாணை.
பொலிவுறு புதல்வர் தூக்கினி லிறந்தும்
புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்,
வேற்று நாடுகளில் அவர் துரத்துண்டு
மெய்குலைந் திறந்துமே படுதல்
ஆற்ற கில்லாராய் எம்பெரு நாட்டின்
அன்னைமா ரழுங் கணீ ராணை,

மாற்றல ரெங்கள் கோடியர்க் கிழைக்கும்
வகுக்கொணாத் துயர் களினாணை
ஏற்ற இவ்வாணை யனைத்துமேற் கொண்டே
யான் செயுஞ் சபதங்கள் இவையே.

(7) கடவுளின் நாட்டிற் கீந்ததோர் புனிதக்
கட்டளை தன்னினும், அதனைத்
திடனுற நிறுவ முயலுதல் மற்றித்
தேசத்தே பிறந்தவர்க்கெல்லாம்
உடனுறு கடமை யாகுமென்பதினும்
ஊன்றிய நம்புதல் கொண்டும் ;
தடநில மிசையோர் சாதியை இறைவன்
சமைகெனப் பணிப்பனேல் அதுதான்,

(8) சமைதலுக் குரிய திறமையும் அதற்குத்
தந்துள னென்பதை யறிந்தும் ;
அமையுமத் திறமை ஜனங்களைச்சாரும்,
அன்னவர் தமக்கெனத் தாமே
தமையல தெவர்கள் துணையுமில்லாது
தம்மருந் திறமையைச் செலுத்தல்
சுமையெனப் பொறுப்பின் செயத்தினுக் கதுவே
சூழ்ச்சியா மென்பதை யறிந்தும் ;

(9) கருமமுஞ் சொந்த நலத்தினைச் சிறிதும்
கருதிடா தளித்தலுந் தானே
தருமமா மென்றும், ஒற்றுமையோடு
தளர் விலாச் சிந்தனை கொளலே
பெருமைகொள் வலியாமென்றுமே மனத்திற்
பெயர்ந்திடா உறுதிமேற்கொண்டும் ;
அருமைசால் சபத மிவைபுரிகின்றேன்,
ஆணைக ளனைத்து முற்கொண்டே.

) என்னுடனொத்த கருமத்தை யேற்றோர்
இயைந்த இவ் "வாலிபர் சபை"க்கே
தன்னுடல், பொருளும், ஆவியுமெல்லாம்
தத்தமா வழங்கினேன். எங்கள்
பொன்னுயர் நாட்டை யொற்றுமை யுடைத்தா
சுதந்திரம் பூண்டதுவாகி,
இன்னுமோர் நாட்டின் சார்பில தாகிக
குடியர சியன்றதா யிலக.
) இவருடன் யானு மிணங்கியே யென்று
மிதுவலாற் பிறதொழி லிலனாய்த்
தவறறு முயற்சி செய்திடக் கடவேன்.
சந்ததஞ் சொல்லினால், எழுத்தால்,
அவமறு செய்கை யதனினால், இயலும்
அளவெலாம், எம்மவரிந்த
நவமுறு சபையி னொரு பெருங் கருத்தை
நன்கிதின் அறிந்திடப் புரிவேன்.
2) உயரு மிந்நோக்க நிறைவுற "இணக்கம்"
ஒன்றுதான் மார்க்கமென்பதுவும்,
செயம்நிலையாகச் செய்திடற் கறமே
சிறந்ததோர் மார்க்க மென்பதுவும்,
பெயர்வற எங்கள் நாட்டினர் மனதிற்
பேணுமா றியற்றிடக் கடவேன்.
அயலொரு சபையி லின்றுதோ றென்றும்
அமைந்திடா திருந்திடக் கடவேன்.
3) எங்கள நாட் டொருமை யென்றெனிங் குறிக்கும்
இச்சபைத் தலைவராயிருப்போர்
தங்களா க்கினைக ளனைத் தையும் பணிந்து
தலைக்கொளற் கென்றுமே கடவேன்.

இங்கெனதாவி மாய்ந்திடுமேனு
மிவர்பணி வெளியிடா திருப்பேன்.
துங்கமார் செயலாற் போதனையாலும்
இயன்றிடுந் துணையிவர்க் களிப்பேன்.

(14) இன்றுமென்னாளு மிவை செயத்தவறேன்
மெய்யிது. மெய்யிது. இவற்றை
என்றுமே தவறி யிழைப்பனே லென்னை
ஈசனார் நாசமே புரிக,
அன்றியுமக்கள் வெறுத்தெனை யிகழ்க,
அசத்தியப் பாதகஞ் சூழ்க,
நின்ற தீ யெழுவாய் நரகத்தின் வீழ்ந்து
நித்தம் யானுழலுக மன்னோ!

(15) பேசி நின்ற பெரும்பிர திக்கினை
மாசிலாது நிறைவுறும் வண்ணமே,
ஆசி கூறி யருளுக, ஏழையேற்
கீச னென்று மிதயத் திலகியே.

வந்தேமாதரம்.